

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

(14.நாத பத்ததி)



(உடையவர் போற்றிய நம்பெருமாளின் திருவடிகள்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

381. ச்ருதீநாம் பூஷணாநாம் தே

சங்கே ரங்கேந்த்ர பாதுகே

மித: ஸங்கர்ஷ ஸஞ்ஜாதம்

ரஜ: கிம் அபி சிஞ்ஜிதம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கராஜனின் பாதுகையே! உன் மீது பலவிதமான இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. நம்பெருமாள் சஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவை ஒன்றன் மீது ஒன்று மோதியபடி, உருண்டு சப்தம் எழுப்புகின்றன. இதனைக் காணும்போது, வேதங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரைதலால் ஏற்படும் தூசிகள் போன்று உள்ளன.

விளக்கம் - நம்பெருமாள் வீதியில் சஞ்சாரம் செய்யும்போது, அதனைக் காண நிற்பவர்கள் மீது பாதுகையின் தூசிகள் விழுந்து நன்மை அளிக்கின்றன. ஆனால் ஒரு சிலர் வீட்டை விட்டு வெளியில் வர இயலாத சூழ்நிலை இருக்கலாம். அவர்களுக்கு பாதுகையின் ஒலியானது நன்மை அளிக்கிறது.

382. முரபித் மணிபாதுகே பவத்யா:

ஸ்துதிம் ஆகர்ணயதாம் மயா நிபத்தாம்

அவதீரயஸீவ மஞ்ஜுநாதை:

அசமத்காரவசாம்ஸி துர்ஜநாநாம்

பொருள் - முரன் என்ற அரக்கனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்னைப் பற்றிய இந்த ஸ்துதியை நான் கூறும்போது, ஒரு சில துர்மதி கொண்டவர்கள் இதனை தூஷித்துப் பேசக்கூடும். அந்தச் சொற்களை நீ உனது அழகான இசை போன்று எழும் சப்தம் கொண்டு அடக்குகிறாய் போலும்.

383. விஹிதேஷு அபிவாதநேஷு வேதை:

கமந உதீரித கர்ப்பரத்தந நாதா

மதுரம் மதுவாரி பாதரசேஷு

பவதீ ப்ரத்யபிவாதநம் விதத்தே

பொருள் - மது என்னும் அரக்கனின் விரோதியான ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸஞ்சாரத்திற்கு முன்பாக வேதங்கள் உனக்கு அபிவாதநம் (சிறியவர்கள் பெரியவர்களை வணங்கும்போது, தான் இன்ன கோத்ரம், தனது பெயர் இன்னது போன்ற விவரங்களைக் கூறுதல்) செய்தபடி உள்ளன. அப்போது உனது இரத்தினக்கற்களின் இனிமையான நாதம் மூலம், அவர்களுக்கு ப்ரதிஅபிவாதநம் (ஆசி கூறுதல்) செய்கிறாய் போலும்.

384. ஸ்வததே கிம் இஹ ஏவ ரங்கநாத:

மயி திஷ்டந் யதி வா பதே பரஸ்மிந்
இதி ப்ருச்சஸி தேவி நூநம் அஸ்மாத்
மதுரை: த்வம் மணிபாதுகே நிநாநை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! உன்னுடைய இனிமையான நாதம் எப்படி உள்ளது என்றால் - என் மீது உறைகின்ற ஸ்ரீரங்கநாதன் உங்களுக்குப் பிடித்தபடி உள்ளானா அல்லது ஸ்ரீரங்கவிமானத்தில் உள்ள அவன் உங்களுக்குப் பிடித்தபடி உள்ளானா அல்லது பரமபதத்தில் உள்ளவன் உங்களுக்குப் பிடித்தபடி உள்ளானா - என்று நீ அனைவரிடமும் கேட்பது போன்று உள்ளது.

385. அவரோகதஸ்ய ரங்கபர்த்து:

கதிஷு வ்யஞ்ஜித கர்ப்பரத்தந் நாதா
ப்ரதி ஸம்ல்லபஸீவ பாதுகே த்வம்
கமலா நூபுர மஞ்ஜு சிஞ்ஜிதாநாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அந்தப்புரத்திற்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் சஞ்சாரமாக வருகிறான். அப்போது உன்னிடமிருந்து இனிய ஒலி எழுகிறது. இதனைக் கேட்கும்போது எவ்விதம் உள்ளது என்றால் - அந்தப்புரத்தில் உள்ள ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவடிகளில் உள்ள தண்டைகள் எழுப்பும் ஒலிக்கு, நீ பதில் அளிப்பது போன்று உள்ளது.

386. முரபித் சரணாரவிந்த ரூபம்

மஹித ஆனந்தம் அவாப்ய பூருஷார்த்தம்
அநகை: மணிபாதுகே நிநாநை:
அஹமந் நாத: இதீவ காயஸி த்வம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! முரன் என்ற அசுரனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித் தாமரைகளின் வடிவுக்கு ஏற்றபடி நீ உள்ளாய். அவனது திருவடிகளின் தொடர்பு மூலம் பேரானந்தம் கொண்டு விளங்குகிறாய். இதன் மூலம் நீ பெரும் பேறு பெற்றாய் . உன்னுடைய இனிமையான ஒசை மூலம், "நான் ப்ரஹ்மம் என்ற அன்னத்தை அனுபவிப்பவன்", என்று பாடுகிறாய் போலும்.

387. மதுவாரி பதாம்புஜம் பஜந்தீ

மணிபாதாவநி மஞ்ஜு சிஞ்ஜிதேந
படஸீவ முஹு: ஸ்வயம் ப்ரஜாநாம்
அப்ரோபஜ்ஞம் அரிஷ்டசாந்தி மந்த்ரம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! மது என்ற அசுரனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித் தாமரைகளை நீ அடைந்து, இன்பமாக உள்ளாய். அப்போது உன்னிடம் இனிமையான நாதம் எழுகிறது. இது எப்படி உள்ளது என்றால் - இந்த உலகில் உள்ள மக்களின் அனைத்துத் துன்பங்களை நீக்கி, யாருக்கும் தெரியாத ஒரு மந்திரத்தை நீ உச்சரிப்பது போன்று உள்ளது.

388. ச்ருதிபி: பரமம் பதம் முராரே:

அநிதங்காரம் அநேவம் இதி உபாத்தம்
இதம் இத்தம் இதி ப்ரவீஷி நூநம்
மணிபாதாவநி மஞ்ஜுபி: ப்ரணாதை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் எப்படிப்பட்டவை என்று வேதங்கள் கூற முற்பட்டபோது, அவை அந்தத் திருவடிகள் இது எனக் கூற இயலாது, இப்படிப்பட்டது என்று கூற இயலாது - என்றே கூறுகின்றன. ஆனால் உனது இனிய நாதங்கள் மூலம் நீ அவன் திருவடிகள் இவை, இப்படிப்பட்டது - என்று தெளிவாகக் கூறுவது உண்மையே.

389. முநய: ப்ரணிதாந ஸந்நிருத்தே

ஹ்ருதி ரங்கேச்வர ரத்ந பாதுகே த்வாம்
விநிவேச்ய விபாவயந்தி அநந்யா:
ப்ரணவஸ்ய ப்ரணிதிம் தவ ப்ரணாதம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் இரத்தினமயமான பாதுகையே! யோகிகள் தங்கள் மனதை, தங்களது யோகாப்யாஸம் மூலம் மற்ற விஷயங்களில் செல்லாதபடி நிலை நிறுத்துகின்றனர். அப்படிப்பட்ட மனதில் உன்னை த்யானிக்கின்றனர். மற்ற தேவதைகளையோ, மற்ற பலன்களையோ நாடாமல், ப்ரணவத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ள உனது நாதத்தை மட்டுமே த்யானிக்கின்றனர்.

390. மதுரம் மணிபாதுகே ப்ரவ்ருத்தே

பவதீ ரங்கந்ருபதே விஹாரகாலே
அபயார்த்தநயா ஸமப்யுபேதாந்
அவிஸம்வாதயதீவ மஞ்ஜுநாதை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸஞ்சார காலத்தில் பலரும் அவன் அருகில் வந்து, தங்களுக்கு அபயம் அளிக்க வேண்டி நிற்கின்றனர். அப்போது நீ செய்வது என்ன? உன்னுடைய இனிமையான நாதம் மூலம், “அபயம் அளிக்கப்பட்டது”, என்று கூறுகிறாய் அல்லவோ?

391. ச்ரவஸோ: மம பாரணம் திசந்தீ

மணிபாதாவநி மஞ்ஜுலை: பரணாதை:
ரமயா ச்ஷமயா ச தத்தஹஸ்தம்
ஸமயே ரங்கதுரீணம் ஆநயேதா:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! என்னுடைய அந்திம காலத்தில் நீ செய்யவேண்டியது என்னவென்றால் - மஹாலக்ஷ்மியாலும், பூமாதேவியாலும் கைகள் தாங்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனை உனது இனிமையான நாதம் என் காதுகளில் இதமாக ஒலிக்கும்படி அழைத்து வரவேண்டும்.

392. அநுயாதி நித்யம் அம்ருதாத்மிகாம் கலாம்

தவ ரங்கசந்த்ர மணிபாது ஜங்க்ருதம்
ச்ரவஸா முகேந பரிபுஜ்ய யத் ச்ஷணாத்
அஜராமரத்வம் உபயாந்தி ஸாதவ:

பொருள் - இரத்தினக்கற்களால் இழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! சந்த்ரகலை என்ற அமிர்தத்தை ஒக்கும்படி உன்னுடைய ஜம் என்ற சப்தம் உள்ளது. சந்த்ரகலை என்னும் அமிர்தத்தைப் பருகினால் மூப்பு மற்றும் மரணம் ஆகிய நிலைகள் ஏற்படாது. அது போன்றே உன்னுடைய நாதத்தைக் காது என்ற முகம் கொண்டு பருகினால், கிழட்டுத்தன்மையையும் மரணம் அற்ற தன்மையையும் நொடிப்பொழுதில் அளிக்கிறது.

393. பருஷை: அஜஸ்ரம் அஸதாம் அநர்த்தகை:

பரிவாத பைசுந விகத்தந ஆதிபி:

மதுகைடபாரி மணிபாதுகே மம

ச்ருதி துஷ்க்ருதாநி விநிவாரய ஸ்வரை:

பொருள் - மது மற்றும் கைடபன் ஆகிய இரண்டு அசுரர்களையும் அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! மற்றவர்கள் பற்றிக் கூறப்படும் புறங்கூறும் சொற்கள், தற்புகழ்ச்சி, மற்றவர்களைத் தூஷிக்கும் சொற்கள் ஆகியவை போன்று எந்தப் பலனும் இல்லாத சொற்களின் ஓசைகள் காரணமாக எனது காதுகள் பாவம் நிறைந்துள்ளன. உனது இனிமையான நாதம் மூலம் இந்தப் பாவங்களை நீ நீக்கவேண்டும்.

394. பாதுகே பரிஜநஸ்ய தூரத:

ஸூசயந்தி கலு தாவகா: ஸ்வநா:

லீலயா புஜகதல்பம் உஜ்ஜத:

ஸ்ரீமத: த்ரிசதுராந் பதக்ரமாந்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! நம்பெருமாள் உன்னைச் சாற்றிக் கொண்டு எழுந்தருளுகிற சமயத்தில், உனது இனிமையான நாதமானது அவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்பவர்களின் காதுகளில் விழுகின்றன. தனது லீலைக்காக ஆதிசேஷனை விட்டு எழுந்து ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸஞ்சாரத்தை இவ்விதமாக உனது ஒலி தெரிவிக்கிறது அல்லவா?

395. தேவி தைத்ய தமநாய ஸத்வரம்

ப்ரஸ்திதஸ்ய மணிபாதுகே ப்ரபோ:

விச்வமங்கள விசேஷ ஸூசகம்

சாகுநம் பவதி தாவகம் ருதம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! அனைத்து அசுரர்களை அழிக்கும் எண்ணத்துடன் நம்பெருமாள் புறப்படுகிறான். அப்போது அவனுக்கு அனைத்து வெற்றியையும் உண்டாக்கவல்ல சுபமான சகுனங்களை எழுப்பும் பறவைகளின் ஒலியானது, உனது சப்தம் மூலமாக வெளிப்படுகிறது.

396. தாதும் அர்ஹஸி ததா மம ச்ருதௌ

தேவி ரங்கபதி ரத்ந பாதுகே

விஹ்வலஸ்ய பவதீய சிஞ்ஜிதம்

ஸ்வாது கர்ண ரஸநா ரஸாயநம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் இரத்தினக்கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பாதுகாதேவியே! மரண காலத்தில் வேதனையுடன் உள்ள எனது காதுகள் என்ற நாக்கில், இனிமை அளிக்கும் விதமாக, மருந்து போன்ற உன்னுடைய நாதத்தை அளிக்கவேண்டும்.

397. அஹம் உபரி ஸமஸ்த தேவதாநாம்

உபரி மம ஏஷ: விபாதி வாஸுதேவ:

தத் இஹ பரதரம் ந கிஞ்சித் அஸ்மாத்

இதி வதஸீவ பதாவநி ப்ரணாதை:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அனைத்து தேவதைகளுக்கும் நான் (பாதுகை) மேலானவளாக உள்ளேன். எனக்கு மேல் வாஸுதேவனாகிய நம்பெருமாள் உள்ளான். இந்த உலகில் நம்பெருமானை விட உயர்ந்த வஸ்து வேறு எதுவும் இல்லை - என்று நீ உனது இனிய நாதங்களால் கூறுகிறாய் போலும்.

398. அவநத விபுதேந்த்ர மௌளிமாலா

மது மத சிஷித மந்த்ர ப்ரயாதா

ப்ரதயஸி பரிரப்த செளரி பாதா

மணிகலஹேந வியாத ஜல்பிதாநி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்னை வணங்கிப் பணியும் தேவர்களின் தலைகளில் உள்ள மாலைகளின் மதுவை நீ பருகுகிறாய் போலும். அதனால் ஏற்பட்ட மயக்கம் காரணமாக நீ மெதுவாக நடக்கிறாய். நம்பெருமாளின் திருவடிகளை எப்போதும் அணைத்தபடி, உன் மீது உள்ள இரத்தினக்கற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக் கொள்ள, இப்படியாக மது உண்ட மயக்கத்தில் பேசுகிறாய் போலும்.

399. ஆஸ்தானேஷு த்ரிதச மஹிதாந் வர்த்தயித்வா விஹாராந்

ஸ்தானே ஸ்தானே நிஜபரிஜநம் வாரயித்வா யதார்ஹம்

வாஸாகாரம் ஸ்வயம் உபஸரந் பாதுகே மஞ்ஜுநாதாம்

ஆபர்யங்காத் ந கலு பவதீம் ரங்கநாத: ஜஹாதி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! சபா மண்டபங்களில் தனக்கு நடத்தப்படும் உபசாரங்களை ஏற்றபடி உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதன், மீண்டும் அந்தப்புரம் திரும்பும்போது செய்வது என்ன? அவர்களில் யார் யாரை எந்த எந்த இடங்களில் நிறுத்த வேண்டுமோ

அங்கங்கு நிறுத்தியபடி செல்கிறான். இனிமையான நாதம் உடைய உன்னை மட்டும் தன்னுடன் தனது கட்டிலைச் சென்று அடையும்வரை அவன் விடுவதில்லை.

400. அந்தர் நயஸ்தைர் மணிபிருதிதம் பாதுகே ரங்கபந்தெள
மந்தம் மந்தம் நிஹிதசரணே மஞ்ஹுளம் தே நிநாதம்
பச்யந்த்யாதி க்ரம பரிணதே: ப்ராத்தநீம் தாம் பராயா:
மன்யே மித்ரா வருண விஷயாத் உச்சரந்தீம் அவஸ்தாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் வெதுவாகத் தனது திருவடியை வைக்கும்போது, உன்னுள்ளே இருக்கின்ற இரத்தினக்கற்கள் சப்தம் செய்கின்றன. இந்த இனிய நாதம் எப்படி உள்ளது என்றால், பச்யந்தீ என்ற முதல் அவஸ்தையை உடைய சப்தங்களைக் கொண்ட, நாபிக்கமலத்தில் இருந்து வெளியே எழும் முதல் அவஸ்தை போன்று உள்ளது.

விளக்கம் - நாபியில் இருந்து கிளம்பும் காற்றானது சப்தமாக வெளிவருகிறது. இந்தச் சப்தம் நான்கு நிலைகளில் உள்ளது - பரா, பச்யந்தி, மத்யமா மற்றும் வைகரி என்பதாகும். முதல் மூன்றும் நமது காதுகளால் நாம் கேட்கக்கூடிய சப்தங்கள் ஆகும்.

401. ப்ரக்யாதாநாம் பரிஷதி ஸ்தாம் காரயித்வா ப்ரதிஜ்ஞாம்
ப்ராயேண த்வாம் ப்ரதித விபவாம் வர்ணயந்தீ மயா த்வம்
பாதந்யாஸக்ரமம் அநுகுணாம் ப்ராப்ய ரங்காதிராஜாந்
பத்ய ஆரம்பாந் கணயஸீ பரம் பாதுகே ஸ்வைர் நிநாதை:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! மிகவும் புகழுடைய பெரியவர்கள் நிறைந்த கூட்டத்தில் உன்னைப் பற்றிய ஆயிரம் ச்லோகங்களை இயற்றுகிறேன் என்று என்னைச் சப்தம் செய்ய வைத்தாய். இதன் மூலம் எங்கும் புகழ் கொண்ட நீ, என் மூலமாக உனது புகழை மேலும் புகழ்ந்து கொண்டாய். ஒவ்வொரு ச்லோகமும் இயற்ற இயற்ற, நம்பெருமாள் திருவடிகளை எடுத்து வைப்பதற்கு ஏற்றபடி உள்ள உனது நாதம் கொண்டு ஒன்று, இரண்டு என்று ச்லோகங்களின் தொடக்கத்தை எண்ணுகிறாய் போலும்.

402. விஷ்ணோர்: அஸ்மிந் பதஸரஸிஜே வ்ருத்திபேதைர் விசித்ரை:
ஐதம்பர்யம் நிகமவசஸாம் ஐககண்ட்யேந ஸித்தம்
இத்தம் பும்ஸாம் அநிபுணதியாம் பாதுகே த்வம் ததேவ
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸத்யம் வதஸி நியதம் மஞ்ஜுநா சிஞ்ஜிதேந

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அனைத்து உபநிஷத்துக்களும் சேர்ந்து நின்று ஒரே குரலாக, தங்களது வெவ்வேறு ஆற்றல்கள் மூலமாக, ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பற்றியே பேசுகின்றன. இந்தச் சப்தமானது உனது இனிய நாதத்தை ஒத்துள்ளது. இதனை இவ்விதம் அறியாமல் உள்ளவர்களுக்கு, தாமரை மலர் போன்ற நம்பெருமாளின் திருவடிகளைத் தொட்டு, உனது நாதம் மூலமாகவே சத்தியம் செய்கிறாய் போலும்.

403. ஆம்நாயை: த்வாம் அநிதரபரை: ஸ்தோதும் அப்யுத்யதாநாம்
மந்யே பக்த்யா மதுவிஜயிந: பாதுகே மோஹ பாஜாம்
சிஷ்யா தத்த்வ ஸ்கலித வசஸாம் சிஷ்யஸ்யேவ பும்ஸாம்
மாத்ராதீநி ஸ்வயம் அநுபதம் மஞ்ஜுபி: ஸ்வைர் நிநாதை:

பொருள் - மது என்ற அசுரனை வெற்றி கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! வேதங்கள் அனைத்தும் உன்னைத் தவிர மற்ற யாரையும் உயர்வாகக் கூறுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட வேதங்கள் கொண்டு உன்னைக் கூறியபடி வரும்போது, நடுவில் உன் மீது கொண்டுள்ள ப்ரியம் காரணமாக வார்த்தைகள் வெளிவராமல் தடுமாறியபடி உள்ளன. அப்போது அவர்களுக்கு எழுத்துக்களில் உள்ள குறில், நெடில் முதலானவற்றைப் பற்றிய விளக்கத்தை உனது இனிமையான நாதம் மூலம் புரிய வைக்கிறாய் போலும்.

404. லக்ஷ்மீ காந்தம் கமபி தருணம் ரத்யாய நிஷ்பதந்தம்
ராகாத் த்ரஷ்டும் த்வரிதமநஸாம் ராஜதாதீ வதூநாம்
ப்ரத்யாதேசம் பஜதி மதுரை: பாதுகே சிஞ்ஜிதைஸ்தே
சேதோஹாரீ குஸுமதநுஷ: சிஞ்ஜிநீ மஞ்ஜுநாத:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் நாயகனான நம்பெருமாள் உன்னைச் சாற்றிக்கொண்டு திருவரங்கத்தின் வீதிகளில் ஸஞ்சாரமாக வருகிறான். மிகவும் அழகான இளைஞனாக உள்ள அவனைக் காண ஆசை கொண்டு, திருவரங்கத்தின் பெண்கள் ஓடி வருகின்றனர். அவர்களது மனதை இவ்விதம் காமதேவன் தனது வில் கொண்டு சப்தம் செய்கிறான். அவனது வில்லின் ஓசையானது, உன் இனிமையான நாதத்தின் மூலம் தள்ளப்பட்டுவிடுகிறது.

405. ரங்காதீசே ஸஹ கமலயா ஸாதரம் யாயஜூகை:
ஸாரம் திவ்யம் ஸவநஹ விஷாம் போக்தும் ஆஹூயமாநே
நேதீயோபி: நிகமவசஸாம் நித்யம் அம்ஹ: ப்ரதீபை:
ப்ரத்யாலாபம் திசதி பவதீ பாதுகே சிஞ்ஜிதை: ஸ்வை:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! யாகம் இயற்றுபவர்கள் அந்த வேள்வியின் அவிர்பாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஸ்ரீரங்கராச்சியாருடன் கூடியுள்ளவனான ஸ்ரீரங்கநாதனை அழைக்கின்றனர். அப்போது நீ செய்வது என்ன? அனைத்து வேதங்களுக்கும் ஒப்பாக உள்ளவையும், கேட்ட மாத்திரத்தில் அனைத்துப் பாவங்களையும் தொலைப்பதாக உள்ளதும் ஆகிய உனது இனிய நாதம் மூலம், அவர்களிடம், “இதோ! நம்பெருமாள் வந்து விட்டான்”, என்று அறிவிப்பதாக உள்ளாய்.

406. உபாஸ்ய நூநம் மணிபாதுகே த்வம்
ரங்கேச பாதாம்புஜ ராஜஹம்ஸீம்
பத்யு: ப்ரஜாநாம் அலபந்த பூர்வம்
மஞ்ஜுஸ்வநம் வாஹந ராஜஹம்ஸா:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! நம்பெருமாளின் திருவடிகளில் நீ ராஜஹம்ஸமாகத் திகழ்கிறாய். உனது இனிமையான நாதத்தின் மூலம், உன்னை உபாஸனம் செய்த ப்ரம்மனின் அன்னங்கள், அழகான குரலைப் பெற்றன போலும்.

407. அநாதிமாயா ரஜநீவசேந
ப்ரஸ்வாபபாஜாம் ப்ரதிபோதநார்ஹம்
பச்யாமி நித்யாதி வாஸரஸ்ய
ப்ரபாதநாந்தீமிவ பாதுகே த்வாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தொடக்கம் என்பதே இல்லாத மாயை போன்றும், எப்போதும் இரவு என்னும்படியாக உள்ளதும் ஆகிய ஸம்ஸாரத்தில் துன்பம் அடைந்தபடி அனைவரும் உள்ளனர். இவர்கள் விழித்துக் கொள்ள வேண்டிய காலை நேரம் என்னும் மோக்ஷத்தை அறிவிக்கும் சுப்ரபாதம் போன்று உனது நாதம் உள்ளது.

408. ச்ருணோது ரங்காதிபதி: ப்ரஜாநாம்
ஆர்த்தத்வநீம் க்வாபி ஸமுஜ்ஜிஹாநம்
இதீவ மத்வா மணிபாதுகே த்வம்
மந்த ப்ரசாரை: ம்ருது சிஞ்ஜிதாஸி

பொருள் - இரத்தினக்கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! நம்பெருமாளை நீ உன் மீது எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு செல்கிறாய். அப்போது ஒரு சிலர் மிகுந்த வருத்தத்தில் இருந்தபடி நம்பெருமாளிடம் தங்கள் குறைகளைக் கூறக்கூடும். அவர்கள் கூறுவது அவன் செவிகளில் விழாமல் போய்விடுமோ என்று எண்ணி, மெதுவாக சப்தம் எழுப்பியபடி நீ செல்கிறாய்.

409. அந்தே மம ஆர்த்திம் சமயிஷ்யதஸ்தாம்

அக்ரே ஸராணி ஆபதத: முராரே:
 ச்ரமோபபந்ந: ச்ருணுயாம் பவத்யா:
 சீதாநி பாதாவநி சிஞ்ஜாதாநி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! எனது அந்திம காலத்தில் மிகவும் களைப்புடன் நான் உள்ளபோது, அந்தத் துன்பத்தை நீக்க நம்பெருமாள் மிகவும் வேகமாக ஓடிவருவான். அப்போது அவனுக்கும் முன்பாக ஓடிவரும் உனது இனிமையான நாதத்தை நான் கேட்பேனாக.

410. ஸ்வாதாநி ரங்கேச்வர பாதரசேஷ

ச்ரோத்ரை: பிபந்தஸ்தவ சிஞ்ஜிதாநி
 பசந்தி அவித்யா உபசிதாந் அசேஷாந்
 அந்தர்கதாந் ஆத்மவித: கஷாயாந்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! சிறந்த ருசியுடன் கூடிய உன்னுடைய மருந்து போன்ற நாதங்களை, தங்களை முழுவதுமாக உணர்த்துவர்கள் தங்கள் காதுகளால் பருகுகின்றனர். இதனால் தங்களது அறியாமையால் உள்ளே வளர்ந்துள்ள உலக விஷயங்களின் மீதுள்ள ஆசை என்பதை அவர்கள் எரித்து விடுகின்றனர்.

411. அவைமி ரங்காதிபதே: ஸகாசாத்

அவேக்ஷமானேஷு ஜநேஷு ரக்ஷாம்
 உதார நாதாம் மணிபாதுகே த்வாம்
 ஓம் இதி அநுஜ்ஞாசுஷரம் உத்கிரந்தீம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! மிகவும் கம்பீரமான முறையில் நம்பெருமாள் உன்னைச் சாற்றிக் கொண்டு எழுந்தருளுகிறான். அப்போது ஏற்படும் உனது சப்தம் எவ்விதம் உள்ளது தெரியுமா? தங்கள் துன்பத்தை நீக்க வேண்டும் என்று நம்பெருமாளிடம் வேண்டுகளிடம், “அப்படியே ஆகட்டும்”, எனக் கூறுவது போல் உள்ளன.

412. மதுத்விஷ: ஸ்வைர விஹாரஹேது:

மஞ்ஜுஸ்வநாந் சிஷ்யஸீவ மாத:
பர்யந்த பாஜோர் மணிபாதரசேஷ
பத்மாதரண்யோர் மணிநூபுராணி

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! தாயே! மது என்ற அரக்கனின் சத்ருவாகிய நம்பெருமாளின் இருபக்கமும் அமர்ந்துள்ள ஸ்ரீதேவி மற்றும் பூதேவி ஆகிய இருவரின் தண்டைகள் இனிமையான ஒலி எழுப்புகின்றன. நம்பெருமானுடன் உன் விருப்பப்படி ஸஞ்சாரம் செய்யும் நீ, உனது இனிய நாதத்தை அந்தத் தண்டைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தாய் போலும்.

413. ப்ராஸ்தாநிகேஷு ஸம்யேஷு ஸமாகதேஷு

ப்ராப்தா பதம் பரிசிதம் த்விஜபுங்கவேந
புஷ்ணாஸி ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே த்வம்
புண்யாஹ கோஷம் இவ கர்ப்பமணி ப்ரணாதை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்யவேண்டிய காலகட்டங்களில், பறவைகளில் உயர்ந்தவனான கருடனால் அடிக்கடி அடைப்படும் திருவடிகளை நீ அடைகிறாய். உன்னுள் இருக்கும் இரத்தினக்கற்கள் அப்போது இனிமையான நாதம் ஏற்படுத்துகின்றன. இதனைக் காணும்போது சேஷமம் அளிக்கவல்ல மந்திரங்களை நீ கூறுவது போன்று உள்ளது.

414. ஆர்த்தத்வநே: உசிதம் உத்தரம் அந்தகாலே

கர்ணேஷு மஞ்ஜுநிநதேந கரிஷ்யஸீதி
வாஸம் பஜந்தி க்ருதிநோ மணிபாதரசேஷ
புண்யேஷு தேவி புளிநேஷு மருத்வ்ருதாயா:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! தங்களது இறுதி காலத்தில் பெரியவர்கள், மிகவும் தூய்மையான காவேரியின் மணல்கள் நிறைந்த ஸ்ரீரங்கத்தில் வாஸம் செய்கின்றனர். ஏன் தெரியுமா? தங்களது முடிவு காலத்தில் ஏற்படவுள்ள வேதனை காரணமாக எழுப்பும் துன்ப ஒலிகளை, உன்னுடைய செவிகளில் உள்வாங்கி, அவர்களுக்கான மறுமொழியை உனது நாதத்தினால் அளிப்பாய் என்பதால் ஆகும்.

415. தூத்யே பவேர்விமதநே சகடஸ்ய பங்கே
 யாத்ரா உத்ஸவேஷு ச விபோ: ப்ரதிபந்நஸக்யா
 வீராயிதாநி பிருதோபஹிதாநி நூநம்
 மஞ்ஜுஸ்வநை: ப்ரதயஸே மணிபாதுகே த்வம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் பாண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்றான்; மஹாபலிச்சக்ரவர்த்தியின் கர்வத்தை அடக்கினான்; சகடாஸுரனை முறித்தான். இப்படியாக அவன் நடந்திய வீரச்செயல்கள் காரணமாக அவனுக்கு ஏற்பட்ட பட்டப்பெயர்களை, அவன் திருவடிகளை விட்டு எப்போதும் பிரியாமல் உள்ள நீ, உனது இனிய நாதங்கள் மூலம் கூறியபடி உள்ளாய் போலும்.

416. ஸ்தோதும் ப்ரவ்ருத்தம் அபி மாம் நிகம ஸ்துதாம் த்வாம்
 வ்யாஸஜ்யமாந கரணம் விஷயேஷு அஜஸ்ரம்
 அந்தர்மணி த்வநிபி: அச்யுத பாதரசேஷு
 ஸம்போதயஸி அநுகலம் ஸஹஜ அநுகம்பா

பொருள் - அடியார்களை நமுவ விடாத ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! வேதங்களில் துதிக்கப்பட்ட உன்னை நான் துதிக்கத் தொடங்குகிறேன். ஆயினும் நான் அந்தத் துதிகளில் கவனம் செலுத்தாமல், உலக விஷயங்களில் நாட்டம் கொண்டபடி உள்ளேன். இதனைக் கண்ட நீ, என் மீது இயல்பாகவே தயையுடன் உள்ளவளான நீ, செய்வது என்ன - உன்னுடைய இரத்தினக்கற்களின் இனிமையான நாதம் மூலம் எனது கடமையை நினைவுபடுத்தியப்படி உள்ளாய்.

417. தேவஸ்ய தாநவரிபோ: மணிபாதரசேஷு
 ப்ரஸ்தாந மங்கள விதௌ ப்ரதிபந்த நாதாம்
 மா பைஷ்ட ஸாதவ இதி ஸ்வயம் ஆலபந்தீம்
 ஜாநே ஜகத் த்ரிதய ரசஷண தீக்ஷிதாம் த்வாம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! அசுரர்களுக்கு சத்ருவாக நம்பெருமாள் உள்ளான். அவனுடைய ஸஞ்சாரம் என்ற சுப செயலின் இனிமையான நாதத்தை நீ அடைகிறாய். மூன்று உலகங்களையும் காப்பதில் நீ உறுதியுடன் உள்ளாய் போலும். அதனால்தான் உனது நாதம் மூலம், "நல்லவர்களே! நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம்", என்று கூறுகிறாய் என நான் எண்ணுகிறேன்.

418. ஸ்வச்சந்த விப்ரமகதௌ மணிபாதுகே த்வம்
பாதாரவிந்தம் அதிம்கம்ய பரஸ்ய பும்ஸ:
ஜாதஸ்வநா ப்ரதிபதம் ஜபஸீவ ஸுக்தம்
வித்ராவணம் கிமபி வைரிவருதிநீநாம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! நம்பெருமாள் தனது விருப்பத்தின்படி ஸஞ்சாரம் என்ற விளையாட்டைச் செய்தபடி உள்ளான். நீ அப்போது அவனது திருவடிகளை அடைந்து, இனிமையான நாதம் உண்டாகப் பெற்றாய். அவன் அருகில் வர முயற்சிக்கும் அவனது சத்ரு சேனைகளை, அவன் அருகில் வர விடாமல், உனது நாதம் மூலம் ஏதோ ஒரு மந்திரத்தை ஜபிக்கிறாய் போலும்.

419. ரக்ஷார்த்தம் ஆச்ரித ஜநஸ்ய ஸமுஜ்ஜிஹாநே
ரங்கேச்வரே சரதி சேஷபுஜங்க தல்பாத்
நாதாஸ்தவ ச்ருதிஸுகா மணிபாதரசேஷ
ப்ரஸ்தாந சங்கநி நதாத் ப்ரதமே பவந்தி

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் சரத் காலத்தின்போது (ஐப்பசி மாதம்) தன்னை அண்டியவர்களைக் காப்பதற்காக ஆதிசேஷன் என்ற படுக்கையை விட்டு எழுகிறான். அப்போது அனைவரின் காதுகளுக்கும் இனிமையாக உள்ள உனது நாதங்கள், அவனது புறப்பாடு நேரத்தில் ஊதப்படும் சங்கின் ஒலியை விட முந்தியதாக ஒலிக்கின்றன.

420. நித்யம் பதாம்புருஹயோ: இஹ கோபிகாம் த்வாம்
கோபீஜநப்ரியதமோ மணிபாதரசேஷ
ஸம்பந்ந கோஷ விபவாம் கதிபி: நிஜாபி:
ப்ரீத்யேவ ந த்யஜதி ரங்கஸமாச்ரிதோபி

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! கோபிகைகளுக்கு மிகவும் ப்ரியமானவனாகிய நம்பெருமாள், தனது ஸஞ்சாரங்கள் முடிந்து ஸ்ரீரங்க விமானத்தை அடைந்த பின்னரும் உன்னை விடுவதில்லை. மிகவும் இனிமையான நாதம் கொண்ட உன்னை அவன் கோபிகை என்றே கருதியுள்ளான் போலும்.

421. ப்ராய: பதாவநி விபோ: ப்ரணதார்த்தி ஹந்து:
ப்ரஸ்தாந மங்கள விதௌ ப்ரதம உத்யதாநி
த்வத் சிஞ்ஜிதாநி ஸபதி ஸ்வயம் ஆரபந்தே
காலோசிதாந் கனக காஹள சங்கநாதான்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தன்னை வணங்கி நிற்பவர்களின் துயரம் அனைத்தையும் நீக்குபவனாகிய நம்பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யத் தயாராகிறான். அந்த சுபநேரத்தை குறிக்கும் வகையில் உனது இனிமையான நாதங்கள் எழுகின்றன. இதனைக் கேட்ட எக்காளம், சங்கு ஆகிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்கத் தொடங்குகின்றன.

422. ஆம்ரேடித ச்ருதிகணைர் நிநதை: மணீநாம்

ஆம்நாய வேத்யம் அனுபாவம் அபங்குரம் தே
உத்காஸ்யதம் நியதம் இச்சஸி ஸாமகாநாம்
காந ப்ரதாநம் இவ செளரி பதாவநி த்வம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! வேதங்களால் அறியக்கூடிய உன்னுடைய மேன்மையைக் குறித்து சாமவேதம் அறிந்தவர்கள் கூறியபடி உள்ளனர். நீ அவர்களின் வேதத்திற்கு ஏற்ப, அவர்களுக்கு மேலும் சங்கீதம் கற்றுக் கொடுக்க விரும்புகிறாய் போலும். அதனால்தான் உனது இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இனிய ஒலி எழுப்பியபடி உள்ளாய் போலும்.

423. ரத்யாஸு ரங்கந்ருபதே மணிபாதரசேஷு

த்வத் கர்ப்ப ரத்ந ஜநித: மதுர: ப்ரணாத:
ஸந்தர்சந உத்ஸுக தியாம் புரஸுந்தரீணாம்
ஸம்பத்யதே ச்ரவணமோஹன மந்த்ரகோஷு:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! நம்பெருமாள் உன்னைச் சாற்றிக் கொண்டு திருவரங்கத்தின் திருவீதிகளில் ஸஞ்சாரம் செய்கிறான். அப்போது உன்னுள்ளே இருக்கும் இரத்தினக்கற்கள் இனிமையான நாதம் செய்கின்றன. இதனைக் கேட்ட அங்கிருந்த பெண்களின் காதுகள், எதிரில் நிற்கும் நம்பெருமானையும் மறந்து, அந்தச் சப்தத்தில் மயங்கி நின்றன.

424. ஆகஸ்மிகேஷு ஸமயேஷு அபவார்ய ப்ருத்யாந்

அந்த:புரம் விசதி ரங்கபதௌ ஸலீலம்
வ்யாமோஹநேந பவதீ ஸுத்ருசாம் அதீதே
மஞ்ஜுஸ்வநேந மதநோபநிஷத் ரஹஸ்யம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! திருவீதிகளில் ஸஞ்சாரமாகச் சென்று கொண்டிருக்கும் நம்பெருமாள் திடீரென அதனை நிறுத்திவிட்டு, தனது அந்தப்புரத்தில் நுழையக்கூடும். அந்த நேரத்தில் அவன் அவ்வாறு வருவதை, நீ முன்கூட்டியே உனது

நாதந்தினால் அறிவிக்கிறாய். இதனால் அங்குள்ள பிராட்டிகளுக்கு மன்மத சாஸ்த்ரங்களை ஓதி, அவர்களை மயங்க வைக்கிறாய் போலும்.

425. யாத்ரா விஹார ஸமயேஷு ஸமுத்திதம் தே
ரங்காதிபஸ்ய சரணாவநி மஞ்ஜுநாதம்
பர்யாகுல இந்த்ரிய ம்ருக க்ரஹணாய பும்ஸாம்
ஸம்மோஹநம் சபரகீதம் இவ ப்ரதீம:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! மான்களைப் பிடிப்பதற்காகக் கானகத்தில் வேடர்கள் இனிய இசையை எழுப்புவது வழக்கம் ஆகும். இது போன்று நம்பெருமாள் வீதிகளில் ஸஞ்சாரம் வரும்போது நீ செய்வது என்ன? எங்கள் போன்றவர்களின் புலன்கள் என்னும் மாணைப் பிடிக்க, உனது நாதம் என்னும் இனிய இசையை எழுப்பியபடி வருகிறாய் என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம்.

426. ப்ராயேண ஸஹ்ய துஹிது: நதராஜ கன்யா:
ஜாமாது: ஆகமந ஸூசநம் ஈஹமாநா
மஞ்ஜுப்ரணாத ஸுபகை: மணிபாதுகே த்வாம்
அந்தர்யுதாம் அக்ருத யௌதக ரத்ந கண்டை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! காவேரியின் மாப்பிள்ளையான நம்பெருமாள், காவேரியின் கரைக்கு வருவதை, காவேரிக்கு அறிவிக்க ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் விரும்பினாள். இதனால் தனக்குச் சீதனமாக வந்த உயர்ந்த இரத்தினக் கற்கள் பலவற்றையும் உனது குமிழுக்குள் வைத்து, நீ வரும்போது இனிமையான நாதம் ஏற்படும்படிச் செய்தாள் போலும்.

427. நித்யம் விஹாரஸம்யே நிகம அநுயாதை:
விசேஷப தாண்டவித கர்ப்பமணி ப்ரஸூதை:
நாதை: ஸ்வயம் நரகமர்த்தந பாதரசேஷ
நாத அவஸாந நிலயம் வதஸீவ நாதம்

பொருள் - நரகாசுரனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸஞ்சார காலங்களில் நம்பெருமாள் வேதங்கள் தன்னைப் பின் தொடர வருகிறான். அந்த வேதங்கள் மூலமாக, உனது உள்ளே இருக்கும் இரத்தினங்கள் அசைகின்றன. அப்போது எழும் இனிய நாதம் மூலம், ஸ்ரீரங்கநாதன் அந்த நாதத்தின் முடிவில் உள்ளவன் என்று கூறுகிறாய் போலும்.

428. ஸாதாரணேஷு யுவயோர் மணிபாதரசேஷு
 தேவஸ்ய தாநவ ரிபோ: த்ரிஷு விக்ரமேஷு
 அத்யாபி சிஞ்ஜிதமிஷாத் அநுவர்த்தமாநம்
 ந்யூநாதிகத்வ விஷயம் கலஹம் ப்ரதீம்:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! உங்கள் இரண்டு பேருக்கும் (இரண்டு பாதுகைகள்) அசுரர்களின் சத்ருவான ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற திருவடிகள் பொதுவாகவே உள்ளன. அப்படி இருந்தும், அவன் த்ரிவிக்ரமனாக உயர்ந்தபோது வைத்த மூன்று அடிகள் விஷயத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக, உங்கள் இருவருக்கும் அடிக்கடி சச்சரவு உள்ளது போலும். இதனையே உனது நாதமாக நாங்கள் எண்ணியபடி உள்ளோம் .

429. ப்ராய: பதாவநி விபோ: ப்ரணய அபராதே
 மாந க்ரஹம் சமயிதும் மஹிஷீ ஜநாநாம்
 உச்சாரயந்தி நிநதை: தவ கர்ப்பரத்நாநி
 உத்காதம் அக்ஷரம் உபாச்ரய பாரதீநாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! நம்பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் சரியாகப் பழகாமல் இருந்தால் அவளுக்குக் கோபம் வந்துவிடுகிறது. இந்தக் கோபம் என்னும் பிசாசை எது விரட்டுகிறது? உன்னுடையை இனிய நாதங்களே ஆகும். எப்படி? அந்த நாதங்கள் மூலம், உன்னையே அண்டியுள்ள வேதங்களின் தொடக்க எழுத்தான ப்ரணவம் உச்சரிக்கப்படுகிறது. இதனாலேயே அந்தப் பிசாசு ஓடி விடுகிறது.

430. அந்த: சரேஷு பவநேஷு ஜுதேஷு அபிஜ்ஞா:
 ப்ருத்யங்முகீம் பரிணமய்ய மந:ப்ரவ்ருத்திம்
 ஆஸ்வாதயந்தி ஸரஸம் மணிபாதரசேஷு
 நாத அவஸாந ஸமயே பவதீ நிநாதம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! யோகம் செய்பவர்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் ப்ராணவாயுவை வசப்படுத்திய பின்னர், அந்தப் ப்ராணவாயு இயங்கும் சப்தமானது சற்றே நிற்கிறது. அந்த நேரத்தில் அவர்கள் உனது இனிய நாதத்தைக் கேட்டு மிகவும் அனுபவித்தபடி உள்ளனர்.

431. தாசுஷிண்யம் அத்ர நியதம் நியதா ஸுதாஸ்மிந்

இதி உக்கத: நியதம் அச்யுத பாதரசேஷ
ப்ரத்யேக ஸம்ச்சரித பதஸ்துதயே பவத்யோ
ஸங்கர்ஷ வாத இவ மத்ய மணிப்ரணாத:

பொருள் - அடியார்களை நழுவவிடாத ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! உங்களுக்குள் இருக்கும் இரத்தினக்கற்கள் ஒன்றுடன் மோதிக் கொள்ளும்போது எழும் நாதம் எவ்விதம் உள்ளது என்று தெரியுமா? நம்பெருமாளின் இடது திருவடியில் அமிர்தம் உள்ளது என்று இடது பாதுகையும், வலது திருவடியில் அளவு கடந்த தாசுஷிண்யம் (வேண்டுவதை மறுக்க இயலாத தன்மை) உள்ளது என்று வலது பாதுகையும் கூறி, போட்டி இடுவது போன்று உள்ளது.

432. ஸஞ்சார கேளி கலஹாயித கர்ப்ப ரத்நா

ஸாம்ஸித்திகம் ஸகல ஜந்துஷு ஸார்வபௌமம்
ரக்ஷார்த்திநாம் ப்ரதயஸீவ பதாவநி த்வம்
ரங்கேச்வரஸ்ய நிரவக்ரஹம் ஆந்ருசம்ஸ்யம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஸஞ்சாரம் என்றும் விளையாட்டு மூலம் தன்னுள் இருக்கும் இரத்தினக்கற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதும்படியாக , இவ்விதம் அந்தக் கற்களை உன்னுள் இயற்கையாக வைத்துள்ளவளே! இந்தச் சப்தம் மூலம் - அனைவரும் அறிந்ததும், தடங்கல் இல்லாமல் உள்ளதும், அனைத்து உயிர்களிடத்தில் வெளிப்படுவதும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கநாதனின் கருணையை, அனைவருக்கும் கூறுகிறாய் போலும் .

433. ப்ராப்தும் பரம் புரிசயம் புருஷம் முநீநாம்

அப்யஸ்யதாம் அநுதினம் ப்ரணவம் த்ரிமாத்ரம்
ஸ்ரீரங்கநாஜ சரணாவநி சிஞ்ஜிதம் தே
சங்கே ஸமுந்நயன ஸாம விசேஷ கோஷம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! உன்னுடைய இனிமையான நாதம் எவ்விதம் உள்ளது என்றால் - அனைவரிலும் உயர்ந்தவனாகவும், நம் இதயத்தில் அந்தர்யாமியாக உள்ளவனும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கநாதனை அடைய மூன்று மாத்திரைகள் அளவுள்ள ப்ரணவத்தை அன்றாடம் ஜபிக்கிறார்கள் அல்லவா, அந்த யோகிகளை அவனிடம் அழைத்துப் போகும் ஸாமங்களின் இனிய நாதமாக உள்ளது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

434. நித்யம் ஸமாஹித்தியாம் உபதர்சயந்தீ
 நாகேசயம் கிமபி தாம் நிஜ ஊர்த்வபாகே
 ஹ்ருத் கர்மணிகாம் அநுகதா மணிபாதுகே த்வம்
 மஞ்ஜுஸ்வநா ஸ்புரஸி வாக் ப்ரமரீ பரேவ

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! மற்ற விஷயங்களில் தங்கள் புத்தியைத் திருப்பாமல், தங்கள் வசப்பட்டுள்ள புத்தியுடன் உள்ளவர்களுக்கு நீ செய்வது என்ன? அவர்களது இதயத்தின் நடுவில் உள்ள ஹ்ருதய கமலத்தில், ஆதிசேஷன் மீது சயனித்துள்ளபடி இருக்கும் தேஜஸ்ஸான பெரியபெருமானை, உன் மீது அவன் உள்ளபடி காண்பிக்கிறாய். இப்படியாக நீ வேதங்கள் என்னும் வாக்கை இடைவிடாமல் ஒலிக்கின்ற பெண்வண்டு போன்றுள்ளாய்.

435. மாநேஷு தானவ ரிபோ: மணிபாதரசேஷு
 த்வாம் ஆச்ரிதேஷு நிகமேஷு அவதீரிதேஷு
 மஞ்ஜு ஸ்வநை: வதஸி மா ஏவம் இதி இவ மாத:
 வேலாம் விலங்கயிஷத: மநுஜாந் நிரோத்தும்

பொருள் - தாயே! அசுரர்களின் விரோதியான ஸ்ரீரங்கநாதனின் இரத்தினக்கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! உன்னுடைய இனிமையான ஒலியைக் கேட்கும் ஒரு சிலர், ப்ரமாணங்களாக உள்ள வேதங்களையே ஒதுக்க நினைக்கின்றனர். இப்படியாகக் கட்டுப்பாட்டை மீறும் அவர்களை தடுப்பதற்காக, உன்னுடைய இனிமையான நாதம் மூலம், “இது போன்று செய்தல் கூடாது”, என்று உணர்த்துகிறாய் போலும்.

436. க்ரந்தத்ஸு காதர தயா கரண வ்யபாயே
 ரங்க உபசல்ய சயிதேஷு ஜநேஷு அலக்ஷ்யம்
 ஆஸீதஸி த்வரிதம் அஸ்கலித அநுகம்பா
 மாதேவ மஞ்ஜு நிநதா மணிபாதுகே த்வம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! திருவரங்கத்தின் எல்லைக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் உள்ளவர்கள், தங்களது இந்திரியங்கள் உடலை விட்டு நீங்கும் காலத்தில், பயம் காரணமாக அழக்கூடும். அப்போது என்றும் தவறாத தயை குணம் உடைய நீ, அவர்களது தாய் போன்று, இனிமையான ஒலியுடன் கூடியவளாக மிகவும் வேகமாக, அவர்கள் அருகில் ஓடிவருகிறாய்.

437. பாஸ்வத் ஸுவர்ண வபுஷாம் மணிபாதரசேஷ
பத்மா ஸஹாய பதபத்ம விபூஷணாநாம்
மஞ்ஜீர சிஞ்ஜித விகல்பித மஞ்ஜுநாதா
மஞ்ஜூஷிகேவ பவதீ நிகமாந்த வாசாம்

பொருள் - உயர்ந்த கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் ஸ்வர்ணமயமாக உள்ளன. ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரின் நாயகனான அவனது தாமரை போன்ற மென்மையான அந்த திருவடிகளுக்கு ஆபரணங்கள் போன்று வேதாந்த வாக்கியங்கள் உள்ளன. அப்படிப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியங்களை வைக்கும் பெட்டி போன்று நீ உள்ளாய். இப்படிப்பட்ட உன்னுடைய இனிமையான நாதம், அவனது திருவடிச் சிலம்பின் தண்டை போன்று இனிமையாக ஒலிக்கின்றன.

438. ரங்கேச பாதகமலாத் த்வத் அதீந வ்ருத்தே:
அந்யேஷு கேஷுசித் அலக்ஷயம் அநந்யவேத்யம்
ஆம்நாய கூடம் அபஹிர் மணிபி: க்வணத்பி:
நேதீலஸாம் ப்ரதயஸிவ நிஜாநுபாவம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்னுடைய பெருமைகள் என்பது உனக்கு, உன்னுடன் மிகுந்த நட்புடன் உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற திருவடிகளுக்கு மட்டுமே தெரியும். இதனை மற்ற எந்த வஸ்துக்களாலும் அறிய இயலாது. இதனை யாரும் காண இயலாதபடி, வேதங்களில் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட உனது பெருமையை ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் தலைவணங்கி நிற்பவர்கள் தலையில் உன்னை வைக்கும்போது, உன் உள்ளே இருக்கின்ற இரத்தினக்கற்களின் நாதம் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறாய் போலும்.

439. கால உபபந்ந கரண அத்யய நிர்விசேஷ்டே
ஜாத ச்ரமே மயீ ஜநார்த்தன பாதரசேஷ
ஆச்வாஸநய புரத: ப்ரஸரந்து மாத:
வார்த்தா ஹரா: தவ ரவா: சமித ஆர்த்தய: மே

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! என்னுடைய அந்திம காலத்தில் புலன்களின் தளர்ச்சி காரணமாக நான் அசைவில்லாமல் துன்பத்துடன் கிடக்கக்கூடும். அப்போது என்னை சமாதானம் செய்வதற்காக நீ வருவாய். ஆனால் உனக்கு முன்பாக உன்னுடன் இனிமையான சப்தங்கள், "இதோ! ஸ்ரீரங்கநாதனைப் பாதுகைகள் கொண்டு வருகின்றன", என்று எனக்கு ஆறுதலாக முன்னே கேட்கவேண்டும்.

440. ஸம்ரசுணாய ஸமயே ஜகதாம் த்ரயாணாம்

யாத்ராஸு ரங்கந்ருபதே: உபதஸ்துஷீஷு
ஸம்பத்ஸ்யதே ச்ருதி ஸுகை: மணிபாதரசேஷு
மங்கல்ய ஸுக்தி: அநகா தவ மஞ்ஜுநாதை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகைகளே! இந்த மூன்று உலகங்களையும் காப்பதற்காக ஸ்ரீரங்கநாதன் அவ்வப்போது, ஆங்காங்கு ப்ரயாணம் செய்கிறான். அப்போது வேதங்களை விட இனிமையாக உள்ள உன்னுடைய நாதங்கள் எழுகின்றன. இவை, தோஷங்கள் இல்லாத சுப சகுனத்தை விளக்குகின்ற சொற்களாக உள்ளன.

441. கர்போபலை: கமன வேகவசாத் விலோலை:

வாசாலிதா மதுபிதோ மணிபாதுகே த்வம்
ப்ரஸ்தௌஷி பாவித தியாம் பதி தேவயானே
ப்ரஸ்தாந மங்களம் ம்ருதங்க விசேஷ கோஷம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு பதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் அழகான நடையின் வேகத்தால் உன் உள்ளே இருக்கின்ற இரத்தினக்கற்கள், அங்கும் இங்கும் அசைந்து, ஓசை எழுப்புகின்றன. இந்த ஓசை எப்படி உள்ளது என்றால் - ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் கொண்டு செல்லும் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் புத்தியை வைத்துள்ளவர்கள், அந்த வழியில் கிளம்புவதற்கான சிறந்த மிருதங்கத்தின் ஓசையை நீ உண்டாக்குவது போல் உள்ளது.

442. பர்யங்கம் ஆச்ரிதவதோ மணிபாதுகே த்வம்

பாதம் விஹாய பரிகல்பித மௌந முத்ரா
ச்ரோதும் ப்ரபோ: அவஸரம் திசஸீவ மாத:
நாபீ ஸரோஜ சயித அர்ப்ப: ஸாமகீதம்

பொருள் - உயர்ந்த கற்கள் கொண்டு பதிக்கப்பட்ட பாதுகை தாயே! சயனிப்பதற்கான கட்டிலை அடைந்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளை விட்டு, பேசாமல் உள்ள நிலையை நீ அடைகிறாய். ஏன் என்றால் ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருநாபியில் உள்ள தாமரையில் படுத்துள்ள அவனது குழந்தையான நான்முகனின் ஸாமகானத்தை ஸ்ரீரங்கநாதன் கேட்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை நீ அளிக்கிறாய் போலும்.

443. போகாய தேவி பவதீ மணிபாதரசேஷு
பத்மா ஸஹாய அதிரோப்ய புஜங்க தல்பே
விச்வஸ்ய குப்திம் அதிக்ருத்ய விஹார ஹீநா
வாசம்யமா கிமபி சிந்தயதீவ கார்யம்

பொருள் - இரத்தினமயமான பாதுகா தேவியே! தாமரையில் உதித்த ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் நாயகனான ஸ்ரீரங்கநாதனை, ஆதிசேஷன் என்ற படுக்கையில் சுகமாக சயனிப்பதற்காக எழுந்தருளச் செய்தாய். அதன் பின் மௌனமாக இருந்து கொண்டு, இந்த உலகத்தை எப்படிக் காப்பது என்று, ஏதோ ஒரு செயலைப் பற்றி எண்ணுகிறாய் போலும்.

444. நித்ய ப்ரபோத ஸுபகே புருஷே பரஸ்மிந்
நித்ராம் உபேயுஷி தத் ஏக விஹாரசீலா
மஞ்ஜு ஸ்வநம் விஜஹதீ மணிபாதுகே த்வம்
ஸம்வேசம் இச்சஸி பரம் சரண அந்திகஸ்தா

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! எப்போதும் விழித்தபடி உள்ள உயர்ந்தவனான, பரம்பொருளான ஸ்ரீரங்கநாதன் உறங்கும்போது, நீ செய்வது என்னவென்றால் - அவன் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது அந்த நடைக்கு ஏற்றாப்போல் இனிமையான நாதம் எழுப்பி நிற்பவள், அவனது திருவடியின் அருகில் நின்று உறங்குவதையும் ரசிக்கிறாய் போலும்.

445. லாஸ்யம் விஹாய கிமபி ஸிதிதம் ஆச்ரயந்தீ
ரங்கேச்வரேண சஹிதா மணிமண்டபேஷு
மஞ்ஜு ஸ்வநேஷு விரதேஷு அபி விச்வம் ஏதத்
மௌநேந ஹந்த பவதீ முகரீ கரோதி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனுடன் கூடியவளாக, அவனது அழகான நடை என்னும் நாட்டியத்தைக் கொண்டவளாக நீ செல்கிறாய். அப்போது உயர்ந்த கற்கள் பதிக்கப்பட்ட மண்டபங்களில் ஸ்ரீரங்கநாதன் சற்றே நிற்கிறான். அந்த நேரத்தில் இனிமையான ஓசைகள் எழுகின்றன. அந்த ஓசைகள் ஓய்ந்த பின்னர், சில நொடிகள் உண்டாகும் மௌனத்தினால், உலகத்தினரை அதிகமாகப் பேச வைக்கிறாய் போலும். என்ன வியப்பு!

விளக்கம் - நம்பெருமாள் பெரியகோவிலில் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, ஆங்காங்குள்ள மண்டபங்களில் சற்று நிற்கிறான். நின்ற வேகத்தில், பாதுகைகளின் உள்ளே இருக்கின்ற

இரத்தினக்கற்கள் பலத்த ஒலியை எழுப்பி அடங்குகின்றன. அப்போது அந்த மண்டபத்தைச் சுற்றி நிற்கின்ற மக்கள், அரங்கனையும் பாதுகைகளையும் வெகுவாகப் புகழ்ந்து கூறுகின்றனர்.

446. விஸ்மாபிதேவ பவதீ மணிபாதரஷே
வைரோசநே: விதரணேந ததாவிதேந
ஏதாவதா அலமிதி தேவி க்ருஹீத பாதா
நாதம் த்ரிவிக்ரமம் அவாரய தேவ நாதை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகாதேவியே! விரோசனன் என்பவனின் புத்திரனாகிய மஹாபலியின் தாராள குணம் கண்டு நீ வியப்பு அடைந்தாய். மூன்று அடிகளால் உலகம் அளந்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளை நீ பிடித்துக் கொண்டு, உனது நாதத்தால், “போதும் போதும்”, என்றாய்.

விளக்கம் - மூன்றாவது அடியால் மஹாபலியின் தலையில் திருவடியை வைத்து அழுத்தியவுடன், இத்தனை தாராள குணம் படைத்தவனை மேலும் துன்புறுத்தக்கூடாது என்று எண்ணி, ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடியைப் பாதுகை தடுத்தது என்று கருத்து.

447. ஸாமாநி ரங்கந்ருபதி: ஸரஸம் ச கீதம்
லீலா கதேஷு விநிவாரயதி ஸ்வதந்த்ர:
ச்ரோதும் தவ ச்ருதி ஸுகாநி விசேஷவேதீ
மஞ்ஜூநி காஞ்சந பதாவநி சிஞ்ஜிதாநி

பொருள் - தங்கமயமான பாதுகையே! அனைத்து வஸ்துக்களின் தன்மைகளை அறிந்துள்ள ஸ்ரீரங்கராஜன், தனது விருப்பப்படி உற்சாகமாக ஸஞ்சாரம் செய்கிறான். அப்போது தனது பின்னே கேட்கின்ற ரசம் நிறைந்த ஸாம கானங்களையும், ஸங்கீதத்தையும் சற்றே நிறுத்துகிறான். ஏன் என்றால் - கேட்பதற்கு இனிமையாகவும், காதுகளுக்கு இன்பம் அளிக்கவல்லதாகவும் இருக்கின்ற உனது இனிமையான நாதம், எங்கும் கேட்பதற்காக ஆகும்.

448. தத்தாருசீம் ப்ரதயதா ருசிராம் ஸ்வரேகாம்
வர்ண அதிகேந மதுஸூதன பாதரசேஷ
பச்யந்தி சித்தநிகவே விநிவேச்ய ஸந்தோ
மஞ்ஜூ ஸ்வநேந தவ நைகமிகம் ஸுவர்ணம்

பொருள் - மது என்று அரக்கனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! நன்மை விரும்பும் சாதுக்கள் தங்களது மனதில் வேதங்களால் போற்றப்படும் ஸ்ரீரங்கநாதனையும், உன்னுடைய இனிமையான நாதங்களையும், சாதாரண எழுத்துக்களில் இருந்து மாறுபட்டதான எழுத்துக்கள் கொண்ட வேதங்களையும் மனம் என்னும் உரைகல்லில் வைக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட மனம் என்ற உரைகல்லில், இந்த மூன்றில் எது சிறந்தது என்று ஆராய்ந்து பார்க்கின்றனர். அப்படிப் பார்க்கும்போது உயர்ந்த எழுத்துக்களை விட மாறுபட்டதான வேதங்களைக் காட்டிலும், ஸ்ரீரங்கநாதனைக் காட்டிலும், மாறுபட்ட உனது இனிய நாதத்தையே மிகவும் உயர்ந்ததாகக் கொள்கின்றனர்.

449. முக்தஸ்ய ஹந்த பவதீம் ஸ்துவதோ மம ஏதாநி
ஆகர்ணய நூநம் அயதாயத ஜல்பிதாநி
இத்தம் வத த்வம் இதி சிஷ்யிதும் ப்ரணாதாந்
மஞ்ஜூந் உதீரயஸீ மாதவ பாதுகே த்வம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் கூடியுள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஏதும் அறியாதவனாகிய, முட்டாளாகிய எனது பிழை நிறைந்த சொற்கள் கொண்டு உன்னைத் துதிக்கிறேன். உன்னுடைய இனிமையான நாதங்கள் மூலம் என்னிடம், "இந்தச் சொற்களை நீ இவ்விதம் கூறுவாயாக", என்று என்னைத் திருத்தும் பொருட்டு இனிமையான நாதம் எழுப்புகிறாய் போலும்.

450. ஆதௌ ஸஹஸ்ரம் இதி யத் ஸஹஸா மயா உக்தம்
துஷ்டுஷதா நிரவதிம் மஹிம அர்ணவம் தே
ஆம்ரேடயஸி அத கிம் ஏதத் ம்ருஷ்யமாணா
மஞ்ஜூ ஸ்வநேந மதுஜித் மணிபாதுகே த்வம்

பொருள் - மது என்ற அரக்கனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! முன்பு ஒரு காலத்தில் உன்னைப் பற்றித் துதிக்க ஒப்புக்கொண்டேன். எல்லையற்ற கடல் போன்ற உன்னுடைய பெருமைகளைத் துதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால், சட்டென்று 1000 ச்லோகம் கொண்டு துதிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டேன். இதனைக் கேட்ட நீ உன்னுடைய இனிமையான நாதம் கொண்டும், "எனது பெருமை ஆயிரம்தானா, ஆயிரம்தானா", என்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்கிறாய் போலும்.

451. பரிமித பரிபர்ஹம் பாதுகே ஸஞ்சரிஷ்ணௌ
த்வயி விநிஹித பாதே லீலயா ரங்கநாதே
நியமயதி விபஞ்சீம் நித்யம் ஏகாந்த ஸேவீ
நிசமயிதும் உதாராந் நாரதஸ்தே நிநாதாந்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் தன்னுடைய திருவடிகளை உன் மீது வைத்து, குடை முதலான தன்னுடைய வஸ்துக்களுடன் உல்லாசமாக ஸஞ்சாரம் செய்கின்றான். நாரதர் எப்போதும் ஸ்ரீரங்கநாதனை, அவன் ஏகாந்தமாக உள்ளபோது சேவிப்பவர் ஆவார். அப்படிப்பட்ட நாரதர், ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸஞ்சார நேரத்தில், தன்னுடைய வீணையை நிறுத்திவிடுகிறார். இதன் காரணம் - உன்னுடைய கம்பீரமான நாதத்தைக் கேட்பதற்கே ஆகும்.

452. விஹரதி விசிகாயாம் ரங்கநாதே ஸலீலம்

கமந வச விலோலை: கர்ப்பரத்தை: க்வணந்த்யா:

மணி வலய நிநாதை: மஞ்ஜுலை: தே திசந்தி

ப்ரதி வசநம் உதாரம் பாதுகே பெளரநார்ய:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவரங்கத்தின் மாட வீதிகளில் மகிழ்ச்சியுடன் வலம் வருகிறான். அப்போது உன்னுடைய உள்ளே இருக்கின்ற இரத்தினங்கள், “நம்பெருமாள் வந்தான்”, என்று அறிவிப்பதாக ஒலித்தபடி உள்ளன. அப்போது அங்கு ஓடி வரும் திருவரங்கத்தின் பெண்களின் கைகளில் இருக்கின்ற அழகான கற்கள் பதிக்கப்பட்ட வலையல்களின் உள்ளே இருக்கின்ற மணிகள் இன்பமாக ஓசை எழுப்புகின்றன. இவை உன்னிடம், “இதோ வந்தோம்”, என்று மறுமொழி கூறுவது போல் உள்ளன.

453. அநுக்ருத ஸவநீய ஸ்தோத்ர சஸ்த்ராம் நிநாதை:

அநுகத நிகமாம் த்வம் ஆஸ்திதோ ரங்கநாத:

அநிதர விபுதார்ஹம் ஹவ்யம் ஆஸ்வாத இஷ்யந்

விசதி சரணரக்ஷே யஞ்ஜவாடம் த்விஜாநாம்

பொருள் - சரணம் அடைவதற்கு ஏற்றதாக உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! மற்ற தேவதைகளுக்கு ஏற்க இயலாத அவிர்பாகத்தைச் சுவைப்பதற்காக, அந்தணர்கள் யாகம் செய்கின்ற இடத்திற்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் வருகிறான். அப்படி அவன் வரும்போது, அந்த யாகங்களுக்கு ஏற்ற சஸ்த்ரம் என்னும் மந்த்ரம் ஆகியவை ஒலிப்பது போன்று, உன்னுடைய இனிமையான நாதமும் கேட்கின்றன.

விளக்கம் - ஸர்வேச்வரன் யாகங்களின் அளிக்கப்படும் அவிர்பாகத்தை, அங்கு முழங்கப்படும் வேத ஒலிகள் கொண்டு ஏற்கிறான் என்று கருத்து. இங்கு வேத ஒலிகளுடன் பாதுகை உள்ளது. ஆக பாதுகையே வேதம் என்றாகிறது. இப்படிப்பட்ட வேதமாகிய பாதுகையில் நின்று அவிர்பாகத்தை ஏற்கிறான்.

454. சரண கமலம் ஏதத் ரங்கநாதஸ்ய நித்யம்

சரணம் இதி ஜநாநாம் தர்சயந்தீ யதாவத்
ப்ரதிபதம் அபி க்ருத்யம் பாதுகே ஸ்வாது பாவாத்
அநுவததி பரம் தே நாதம் ஆம்நாய பங்க்தி:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற இந்தத் திருவடிகளே அனைவருக்கும் எப்போதும் ரக்ஷகம் என்று மக்களுக்கு வேதங்கள் உணர்த்துகின்றன. ஆனால் இதனை வேதங்கள் தாமாகவே கூறுவது அல்ல. ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஒவ்வொரு அடி வைப்பிலும் உண்டாகும் இனிமையான உன்னுடைய நாதம் கொண்டு, இந்தக் கருத்தை நீ கூறுகிறாய். இதனையே வேதங்கள் அனுவாதம் செய்கின்றன.

விளக்கம் - ஒருவர் கூறுவதை மீண்டும் கூறுதல் என்பது அனுவாதம் எனப்படும். இங்கு ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளே தஞ்சம் என்பதைப் பாதுகைகள் கூற, அதனையே வேதங்கள் மீண்டும் கூறுகின்றன என்று கருத்து.

455. ரஹித புஜக தல்பே த்வத் ஸநாதே ப்ரஜாநாம்

ப்ரதிபய சமநாய ப்ரஸ்திதே ரங்கநாதே
ப்ரதம உதயமாந: பாதுகே தூர்ய கோஷாத்
ப்ரதிபலதி விநாத: பாஞ்சஜந்யே த்வதீய:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஆதிசேஷன் மீது சயனிப்பதை விடுத்து, மக்களின் பயத்திற்கான காரணங்களை நீக்குவதற்காக ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னுடன் புறப்படுகிறான். அப்போது எழுகின்ற வாத்திய ஒலிகளுக்கும் முன்பாக உன்னுடைய இனிமையான நாதம் எழுகிறது. அந்த நாதம், ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருக்கரத்தில் உள்ள பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கின் மீதும் எதிரொலிக்கிறது.

456. வகுள தர தநு: த்வம் ஸம்ஹிதாம் யாம் அபச்ய:

ச்ருதி பரிஷதி தஸ்யா: செளரபம் யோஜயந்தீ
ஹரி சரண ஸரோஜ ஆமோத ஸம்மோதிதாயா:
ப்ரதிபத ரமணீயா: பாதுகே தே நிநாதா:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித் தாமரைகளில் எழுகின்ற வாசனை காரணமாக நீ மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறாய். அந்த இன்பம் காரணமாக, உன்னுடைய ஒவ்வொரு அடிவைப்பிலும் இனிமையான நாதங்கள் உண்டாகின்றன. நீ வகுளாபரரான நம்மாழ்வாராக அவதரித்து எந்தத் திருவாய்மொழியை

அருளிச்செய்தாயோ, அவைகளின் சாரத்தையே அல்லவோ வேதங்கள் கூறுகின்றன (திருவாய்மொழி வேதங்களின் சாரம் அல்ல, வேதங்களே திருவாய்மொழியின் சாரங்கள் என்னும் நயம் காண்க).

457. தநு தநய நிஹந்து: ஜைத்ர யாத்ரா அநுகூலே

சரத் உபகமகாலே ஸஹ்யஜாம் ஆபதந்தி
ச்ருதி மதுரம் உதாரம் சிஷிதும் தே நிநாதம்
பரிஹ்ருத நிஜ வாஸா: பாதுகே ராஜஹம்ஸா:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தநு என்பவளின் பிள்ளைகளான அசுரர்களை அழிக்கின்ற வெற்றி ஸஞ்சாரம் செய்வதற்கான சரத் ருது காலம் வந்துவிட்டது. அப்போது உயர்ந்த அன்னப் பறவைகள் தம்முடைய இருப்பிடத்தை விட்டு, காவிரிக்குப் பறந்து வருகின்றன. ஏன் என்றால் - ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னைச் சாற்றிக்கொண்டு நடக்கின்ற அந்த நேரத்தில் எழுகின்ற, இனிமையானதும் கம்பீரமானதும் ஆகிய உன்னுடைய நாதத்தைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஆகும்.

458. விஹரண ஸமயேஷு ப்ரத்யஹம் ரங்கபர்த்து:

சரண நக மயூகை: ஸோத்தரீயா விசுத்தை:
பரிணமயஸி நாதம் பாதுகே கர்ப்ப ரத்நை:
தமயிதுமிவ சிஷ்யாந் தீர்க்கிகா ராஜஹம்ஸாந்

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் அன்றாடம் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது, தூய்மையாக உள்ள அவனது திருவடி நகங்களின் ஒளியானது உன் மீது வெண்மையான மேல் ஆடையைப் போன்று விழுகிறது. இதனைக் காணும்போது ஆசார்யன் போன்று நீ உள்ளாய். யாருக்கு என்றால் – பெரியகோவிலில் இருக்கின்ற திருச்சுற்றுக்களில் காணப்படும் அன்னங்களுக்கு, நல்ல விஷயங்களை உன் உள்ளே இருக்கின்ற இரத்தக்கற்களின் நாதம் மூலம் கற்பிக்கிறாய் போலும்.

459. பரிஷதி விரதாயாம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:

பரிஜநம் அபவார்ய ப்ரஸ்திதஸ்ய அவரோதாந்
மணி நிகர ஸமுத்யந் மஞ்ஜுநாத உபதேசாத்
அபிலபஸி யதார்ஹம் நூநம் ஆலோக சப்தம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் தன்னுடைய திருமண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டவுடன் அங்குள்ள ஊழியர்களை உன்னுடைய நாதத்தின் ஒலி மூலம் புறப்பட்டச் சொல்லுகிறான். அதன் பின்னர் அந்தப்புரத்திற்குப் புறப்படும் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு உனது இரத்தினக்கற்களின் மூலம் எழுகின்ற இனிமையான நாதம் கொண்டு, “ஸ்ரீரங்கநாத விபோ ஜய விஜயீ பவ”, என்று கூறுகிறாய்.

460. குரு ஜந நியதம் தத் கோபிகாநாம் ஸஹஸ்ரம்

திநகர தநயாயா: ஸைகதே திவ்யகோப:

வசம் அநயதீ அயத்நாத் வம்ச நாத அநுயாதை:

தவ கலு பதரசேஷ தாத்ருசை: மஞ்ஜுநாதை:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! யமுனையில் மணல் குன்றுகளில், பெரியோர்களால் அடக்கப்பட்ட ஆயிரம் கோபியர்களைக் கண்ணன் தன்னுடைய புல்லாங்குழலின் நாதத்தால் பின் தொடர வைத்தான் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் அவர்களை உன்னுடைய இனிமையான நாதத்தால் அல்லவோ கண்ணன் எளிதாக வசப்படுத்திக் கொண்டான்?

விளக்கம் - இதுவரை பாதுகைகளின் நாதத்தை வர்ணிக்கின்ற ப்ரகரணம் (context) முடிந்தது. இந்த ச்லோகம் முதல், ஸ்ரீரங்கநாதன் அளிக்கின்ற ஹிதம் என்னும் மோசுஷ உபாயம் குறித்துக் கூறப்படும் ப்ரகரணம் தொடங்குகிறது. மோசுஷ உபாயத்தைக் கண்ணனாக நின்று சரமச்லோகத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் உபதேசித்ததால் இந்த ச்லோகத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரத்தைக் கூறுகிறார்.

461. நிஜபத விநிவேசாத் நிர்விசேஷ ப்ரசாராந்

பரிணமயதி பக்தாந் ரங்கநாதோ யதா மாம்

இதி விஹரண காலே மஞ்ஜு சிஞ்ஜா விசேஷை:

ஹிதம் உபதிசஸீவ ப்ராணிநாம் பாதுகே த்வம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! நீ அனைவரிடமும், “ஸ்ரீரங்கநாதன் என் (பாதுகை) போன்றவர்களைத் தன்னுடைய திருவடியில் வைப்பதன் மூலம், அவர்களுக்கும் என்னைப் போன்று அவனுடன் சேர்ந்து ஸஞ்சாரம் செய்யும்படியான நிலையை அளிக்கிறான்”, என்று உன்னுடைய இனிமையான நாதங்கள் மூலம் நன்மையை உபதேசிக்கிறாய் போலும்.

462. அயமயமிதி தைஸ்தை: கல்பிதாந் அத்வ பேதாந்
 ப்ரதிபதம் அவலோக்ய ப்ராணிநாம்
 சடுல மணி கலாபை: செளரி பாதாவநி த்வம்
 முகரயஸி விஹாரை: முக்தி கண்டாப தாகர்யம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! முக்தி அடைவதற்கு இதுவே சிறந்த வழி, இதுவே சிறந்த வழி என்று பல மதங்களால் அடிக்கடி கூறப்படும் பல்வேறு முரணான மார்க்கங்களைக் கண்டு மக்கள் கலங்கி நிற்கின்றனர். உன்னுடைய அசைகின்ற இரத்தினங்களின் நாதம் மூலமாக மோக்ஷத்திற்கான ராஜமார்க்கம், ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளே என்று கூறுகிறாய் போலும்.

463. பத கமலம் உதாரம் தர்சயந்தீ முராரே:
 கல மதுர நிநாதா கர்ப்ப ரத்நை: விலோலை:
 விஷம விஷய த்ருஷ்ணா வ்யாகுலாநி ப்ரஜாநாம்
 அபிமுகயஸி நூநம் பாதுகே மாநஸாநி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அசைகின்ற உன்னுடைய இரத்தினக்கற்களின் இனிமையான நாதம் மூலம் ஸ்ரீரங்கநாதனின் கருணை மிகுந்த திருவடித் தாமரைகளை மக்களுக்குக் காண்பிக்கிறாய். இதன் மூலம் உலக விஷயங்களில் கொண்ட ஆசை என்னும் கானல்நீர் காரணமாக கலங்கி நிற்கும் மனிதர்களின் மனம் என்னும் விலங்குகளை, உன்னைக் காணும்படிச் செய்கிறாய்.

464. மதுரிபு பதரசேஷ மந்த புத்தௌ மயீத்வாம்
 அநவநி மஹிமாநம் த்வத் ப்ரஸாதாத் ஸ்துவானே
 மணி நிகர ஸமுத்தை: மஞ்ஜுநாதை: கவீநாம்
 உபரமயஸி தாம்ஸ்தாந் நூநம் உத்ஸேக வாதாந்

பொருள் - மது என்ன அரக்கனின் விரோதியான ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அற்பமான அறிவுள்ள நான், எல்லையற்ற பெருமை நிறைந்த உன்னை, உன்னுடைய அருள் காரணமாகத் துதிக்கிறேன். அந்த நேரத்தில் எனது சொற்களைத் தூஷிக்கின்ற பல கவிஞர்களின் கர்வம் நிறைந்த சொற்களை உனது இரத்தினக்கற்கள் மூலம் ஏற்படும் இனிமையான நாதம் கொண்டு நீ அடக்குறாய் என்பது உண்மை.

465. சரணம் உபகதே த்வாம் சார்ங்கிண: பாதரசேஷ
 ஸக்ருதிதி விதிஸித்தம் த்யக்துகாமே விமோஹாத்
 ப்ரசலித மணிஜால வ்யஞ்ஜிதை: சிஞ்ஜிதை: ஸ்வை:
 அலமலம் இதி நூநம் வாரயஸி ஆதரேண

பொருள் - சார்ங்கம் என்னும் வில்லை உடைய ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்னை ஒருமுறை சரணாகதி செய்தாலே போதுமானது என்று விதிக்கப்பட்ட சாஸ்திரம் அறியாமல் சரணாகதி செய்தவன், மீண்டும் சரணாகதி செய்ய முனைகிறான். அப்போது வேகமாக அவனைத் தடுக்க நீ முயலும்போது அசைகின்ற உனது இரத்தினக்கற்களின் நாதம் கொண்டு, “போதும் போதும்”, என்று மிகுந்த ஆசையுடன் தடுக்கிறாய் என்பது நிச்சயம்.

466. விகல கரண வ்ருத்தௌ விஹ்வல அங்கே விலக்ஷம்
விலபதி மயி மோஹாத் பிப்ரதீ செளரி பாதம்
பரிசரம் அதிகந்தும் பச்ய பாதாவநி த்வம்
ப்ரதி பயம் அகிலம் மே பர்த்ஸயந்தீ நிநாதை:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! என்னுடைய புலன்கள் அனைத்தும் தளர்ந்து, உடல் முழுவதும் குன்றி, அறிவு இழந்து, யாரைக் குறித்து எதனைக் கூறுவது என்று புரியாமல், எதனையோ கூறி அழும் காலம் உண்டாகலாம். அப்போது ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடியை நீ தரித்துக் கொண்டு, உன்னுடைய இனிமையான நாதங்கள் மூலம் எனக்கு உண்டாகின்ற அனைத்து விதமான பயத்தின் காரணங்களை, அவை பயந்து ஓடும்படியாக விரட்டியவாறு நீ எனக்கு அருகில் வரவேண்டும்.

467. கரண விகம காலே கால ஹுங்கார சங்கீ
த்ருதபதம் உபகச்சந் தத்த ஹஸ்த: ப்ரியாப்யாம்
பரிணமயது கர்ணே ரங்கநாத: ஸ்வயம் ந:
ப்ரணவம் இவ பவத்யா: பாதுகே மஞ்ஜுநாதம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! என்னுடைய புலன்கள் அடங்குகின்ற அந்திம காலத்தில் யமன் என்னிடம் வந்து “ஜம்” என்று அதட்டுவானே என்ற சந்தேகம் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு எழுகிறது. அதனால், அந்த நேரத்தில் தன்னுடைய இரண்டு பிராட்டிகளும் கை கொடுக்க, மிகவும் வேகமாக என்னிடம் ஓடி வந்து, எனது காதில் ப்ரணவத்தின் ஓசை போன்ற உன்னுடைய அழகான நாதத்தைக் கேட்கும்படிச் செய்யவேண்டும்.

468. கமல வந ஸகீம் தாம் கௌமுதீம் உத்வஹந்தம்
ஸவிதம் உபநயந்தீ தாத்ருசம் ரங்கசந்த்ரம்
ப்ரளய தின ஸமுத்தாந் பாதுகே மாமகீநாந்
ப்ரசமய பரிதாபாந் சீதனை: சிஞ்ஜிதை: ஸ்வை:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! மரணம் சம்பவிக்கின்ற நேரத்தில் என்னுடைய வேதனைகளை நீ போக்கவேண்டும். எப்படி என்றால் - தாமரைக் காட்டின் தோழியாக உள்ள ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்னும் நிலவை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதனை என் அருகில் எழுந்தருளப் பண்ணவேண்டும். இதன் மூலம் குளிர்ந்த உன்னுடைய நாதங்கள் மூலமாக எனது வேதனைகளை நீக்கவேண்டும்.

469. ப்ரசமயது பயம் ந: பச்சிம ச்வாஸகாலே

ரஹஸி விஹரணம் தே ரங்கநாதேந ஸார்த்தம்
நியதம் அநுவிதத்தே பாதுகே யத் நிநாத:
நிகில புவந ரக்ஷா கோஷணா கோஷலீலாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸஞ்சாரத்தின்போது உண்டாகும் உன்னுடைய நாதங்கள், “ நிச்சயம் அனைத்து உலகங்களையும் காப்பேன் ”, என்று பறைசாற்றுவது போல் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட இந்த சப்தமானது, என்னுடைய இறுதி மூச்சு வெளியில் கிளம்பும்போது, யாரும் அறியாதபடி அங்கு வருகின்ற ஸ்ரீரங்கநாதனுடன் கூடியபடி இருந்து, எனது பயத்தை நீக்கி விடுகிறது.

விளக்கம் - சரணாகதி செய்தவன் இறக்கின்ற காலத்தில், அங்கு வேறு யார் கண்ணிலும் புலப்படாத வகையில் ஸ்ரீரங்கநாதனைப் பாதுகை அழைத்து வந்து சேவை சாதிப்பாள் என்பதைக் கூறுகிறார்.

470. த்ரிக விநிஹித ஹஸ்தம் சிந்தயித்வா க்ருதாந்தம்

கதவதி ஹ்ருதி மோஹம் கச்சதா ஜீவிதேந
பரிகலயது போதம் பாதுகே சிஞ்ஜிதம் தே
த்வரயிதும் இவ ஸஜ்ஜம் த்வத் விதேயம் முகுந்தம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உடலை விட்டு ப்ராணனுடன் கூடிய மனம், எனது கழுத்தில் கையை வைத்து அழுத்துகின்ற யமனை எண்ணி மயக்கம் அடைந்துவிடும். அப்போது உன் வசப்பட்டுள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனை வேகமாக வரச்செய்கின்ற உன்னுடைய நாதம், எனக்கு நல்ல ஞானத்தை அளிக்கவேண்டும்.

471 உபக்நம் ஸம்வித்தே: உபநிஷத் உபோத்காத வசநம்

தவ ச்ராவம் ச்ராவம் ச்ருதி ஸுபகம் அந்த: மணிரவம்
விஜ்ஞும்பந்தே நூநம் மது மதந பதாவநி மம
த்ரவீபூத த்ராக்ஷா மதுரிம துரீணா: ப்ரணிதய:

பொருள் - மது என்ற அரக்கனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அறிவு என்ற கொடியானது படர்வதற்கு ஏற்ற கொழுகொம்பாக உபநிஷத்துக்கள் உள்ளன. அந்த உபநிஷத்துக்களின் முன்னுரையாக, செவிக்கு இனிய உன்னுடைய உள்ளே இருக்கின்ற இரத்தினக்கற்களின் நாதங்கள் உள்ளன. அதனைக் கேட்டுக்கேட்டு நன்கு கரைந்த திராசை பழத்தின் இனிமையைச் சுமக்கின்ற சொற்கள் மேலும்மேலும் வெளிவருகின்றன என்பது நிச்சயம்.

472. விலாலை: க்ரீணந்தோ நிகிலஜந சேதாம்ஸி விவிதா:

விஹாரா: தே ரங்கக்ஷிதி ரமண பாதாவநி முஹூ:

விகாஹந்தாம் அந்தர்மம விலுடத் அந்தர் மணிசிலா

கலாத்கார வ்யாஜ சூரத் அம்ருத தாரா தமநய:

பொருள் - திருவரங்கத்தை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துகின்ற ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன் உள்ளே இருக்கின்ற இரத்தினக்கற்கள் தங்களது விளையாட்டுக்கள் மூலம் அனைவரது மனதையும் வசப்படுத்தி விடுகின்றன. அவை எழுப்புகின்ற, “களுக், களுக்”, என்ற ஒலியின் இனிமையால் அம்ருத ப்ரவாஹம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட உனது ஸஞ்சாரங்கள் என் மனதில் புகவேண்டும்.

473. ச்ருதி ச்ரேணீ ஸ்தேய ச்ருதி ஸுபக சிஞ்ஜா முகரிதாம்

பஜேம த்வாம் பத்மா ரமண சரணத்ராயிணி பரம்

ந முத்ரா நித்ராண த்ரவிணகண விச்ராண நதசா

விசால அஹங்காரம் கமபி கந ஹுங்கார பருஷம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு மகிழ்வை ஏற்படுத்தும் ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! வேதவரிகளுக்கு, பலரும் முரண்பட்ட பொருளைக் கூறி விவாதம் செய்ய முற்படும்போது, உன்னுடைய நாதம் மூலம் செவிக்கினிய தீர்ப்பை நீயே அளிக்கிறாய். இப்படிப்பட்ட உன்னையே நாங்கள் வணங்கி நிற்போம். அற்பமான சிறு பொருளைக்கூட ஒரு சிலர் அரக்கு முத்திரை இட்டு, பாதுகாத்து வைத்தபடி, அதனை ஏதோ ஓர் அற்பமான காரணத்தினால் மற்றவர்களுக்குச் சிறிது வழங்கக்கூடும். அந்த நேரத்தில், “தான்தாம் செய்கிறோம்”, என்று கர்வம் காரணமாக, அனைவரையும் அதட்டி, பயத்தை உண்டாக்குகின்ற மனிதர்களை நாங்கள் அண்டமாட்டோம்.

474. தவ ஏதத் ஸ்ரீரங்கக்ஷிதிபதி பதத்ராயிணி ந்ருணாம்

பவதி ஆக: சிந்தா ரண ரணக பங்காய ரணிதம்

சரீரே ஸ்வம் பாவம் ப்ரதயதி யதாகர்ணநவசாத்

ந ந: கர்ணே பாவீ யம மஹிஷ கண்டா கண கண:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடியைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! மனிதர்கள் தாங்கள் செய்த தவறுகளை எண்ணி மிகுந்த அச்சம் கொள்ளும்போது, உன்னுடைய இனிய நாதம் அவர்களது பயத்தைப் போக்க ஏதுவாக உள்ளது. இந்த உடலானது தனது இயல்பான அழிவை அடையும் காலத்தில், உன்னுடைய இந்த நாதத்தைக் கேட்பதன் காரணமாக, எங்கள் காதுகளில் யமனின் வாகனமாக உள்ள எடுமையின் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட மணியின் கண கண என்னும் ஓசை கேட்காமல் போய்விடும் .

விளக்கம் - பாதுகையை அண்டியவர்கள் வாழும் காலத்தில் மற்றவர்களை எதிர்பார்த்து வாழாமல், எந்தவிதமான அச்சமும் இன்றி வாழ்வார்கள் என்று கடந்த ச்லோகத்தில் கூறினார். இங்கு, உயிர் பிரியும் நேரத்திலும் பயம் அற்று இருப்பார்கள் என்றார்.

475. பரித்ரஸ்தா புண்யத்ரவ பதந வேகாத் ப்ரதமத:

சுஷரத்பி: ஸ்ரீரங்கசுஷிதிரமண பாதாவநி ததா

விதாமாஸு: தேவா: பலிமதந ஸம்ரம்பம் அநகை:

ப்ரணாதை: தே ஸத்ய: பதகமல விக்ராந்தி பிசுறை:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கத்தை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துகின்ற ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடியைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! த்ரிவிக்ரம அவதாரம் செய்த காலத்தில், மஹாபலியின் புண்ணிய காலம் கழிந்து அவன் மண்ணுலகில் விழும் காலம் வந்ததை, த்ரிவிக்ரமனாக அறிவிக்கும் வகையில், அவனது திருவடித் தாமரையில் உள்ள குற்றமற்ற உனது இனிய நாதம் மூலம் தெரிவித்தாய். இதனால் தேவர்கள், ஸ்ரீரங்கநாதன் த்ரிவிக்ரமான நின்று மஹாபலியை அடக்குகின்ற செயலை அறிந்தனர்.

விளக்கம் - மனிதர்கள் மட்டும் அல்லாமல், தேவர்களுக்கும் பயம் உண்டு. அவர்களின் பயத்தையும் நீக்குவதாகப் பாதுகைகளின் செயல்கள் உள்ளதைக் காண்பிக்கிறார்.

476. ஸ்வேஷு ஸ்வேஷு பதேஷு கிம் நியமயஸி அஷ்டௌ திசாம் ஈச்வராந்

ஸ்வைராலாபகதா: ப்ரவர்த்தயஸீ கிம் த்ரய்யா ஸஹாஸீநயா

ரங்கேசஸ்ய ஸமஸ்தலோகமஹிதம் ப்ராப்தா பத அம்போருஹம்

மா பைஷரீதி மாம் உதீரயஸி வா மஞ்ஜுஸ்வநை: பாதுகே

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அனைத்து உலகங்களும் போற்றுகின்ற ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற அழகிய திருவடிகளை அடைந்து நீ வீற்றுள்ளாய். அங்கு இருந்தபடியே இனிமையான நாதம் எழுப்பியபடி உள்ளாய். இதன் மூலம் - இந்த்ரன் உள்ளிட்ட எட்டுத் திசையின் காவலர்களை, அவர்களின் இருப்பிடங்களுக்குச்

சென்று பணியாற்றும்படி உத்தரவு இட்டபடி உள்ளாயோ? அல்லது ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளில் எப்போதும் அமர்ந்துள்ள வேதங்களுடன் உரையாடியபடி உள்ளாயோ? அல்லது என்னிடம், “அஞ்சவேண்டாம்”, என்று கூறுகிறாயோ?

477. ரங்கே தேவி ரதாங்கபாணி சரண ஸ்வச்சந்த லீலாஸகி
ஸ்தோக ஸ்பந்தித ரம்ய விப்ரம கதி ப்ரஸ்தாவகம் தாவகம்
கால உபாகத காலகிங்கர சமு ஹுங்கார பாரம்பரீ
துர்வார ப்ரதிவாவதுகம் அநகம் ச்ரோஷ்யாமி சிஞ்ஜாரவம்

பொருள் - சக்கரத்தைத் திருக்கரத்தில் கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளுடன் இனிமையாக விளையாடி மகிழும் அதன் தோழியான பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கத்தில் எப்போதும் உல்லாஸமாக ஸஞ்சாரம் செய்கின்ற நம்பெருமாளின் ஸஞ்சாரத்தை சிறுகச்சிறுக அசைந்தபடி நீ அறிவிக்கிறாய். இப்படிப்பட்ட உனது நாதம் என்ன செய்யவேண்டும் தெரியுமா - எனது அந்திம காலத்தில் எண்ணற்ற யமதூதர்கள் தொடர்ந்து என்னை அதட்டியபடி இருப்பார்கள். அவர்களால் மறுமொழி கூற இயலாதபடி, குற்றமற்றதாக ஒலிக்கவேண்டும். இதனை நான் கேட்டபடி இருப்பேனாக.

விளக்கம் - தனது அந்திம காலம் திருவரங்கத்திலேயே கழியவேண்டும் என்று விண்ணப்பிக்கிறார். யம தூதர்கள் வரும்போது, பாதுகைகளின் ஓசைகள் நம்பெருமாள் வருவதை அறிவிக்க வேண்டும் என்று விண்ணம்பம் செய்கிறார்.

478. த்வத் சிஞ்ஜாரவ சர்க்கரா ரஸ ஸதாஸ்வாதாத் ஸதாம் உந்மதா
மாத: மாதவ பாதுகே பஹுவிதாம் ப்ராய: ச்ருதி: முஹ்யதி
ஸாராஸார ஸக்ருத் விமர்சந பரிம்லந அசுஷர க்ரந்திபி:
க்ரந்தை: த்வாம் இஹ வர்ணயாமி அஹம் அத: த்ராஸ த்ராபா அபவர்ஜித:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைத் திருமார்பில் கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தாயே! பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த அறிஞர்களின் காதுகள், அவற்றை விட மிகவும் இனிமையானதும், சர்க்கரைப்பாகு போன்றதும் ஆகிய உனது நாதத்தின் சுவையை விடாமல் பருகி, மயக்கம் அடைந்து நிற்கின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட நான், எவ்விதமான அச்சமோ அல்லது நாணமோ இல்லாமல், "இந்தச் சொற்கள் நல்லவையா தகாதவையா", என்று மீண்டும் ஒருமுறை ஆராயாமல், எழுத்துக்களின் சேர்க்கை கொண்ட ச்லோகங்களால் உன்னைத் துதித்து விடுகிறேன்.

விளக்கம் - இங்கு “விமர்சந பரிம்லந” என்ற பதத்திற்கு - “மீண்டும் ஒருமுறை சரிபார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல்”, “விமர்சிக்க முயன்றாலே வாடிவிடும் சொற்கள்” -

என்று இரு பொருள் கொள்ளலாம். முதல் பொருளில் மேலே உள்ள கருத்து உள்ளது. இரண்டாவது பொருளில் - தன்னுடைய எழுத்துக்கள் மிகவும் அற்பமானவை என்றும், அவற்றை ஒருமுறை யாராவது விமர்சிக்க முயன்றாலே அவை வாடிவிடும்படியான தன்மை கொண்டவை என்றும் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம்.

479. தவ அம்ப கில கேலதாம் கதிவசேந கர்ப்பாச்மநாம்
ரமா ரமண பாதுகே கிமபி மஞ்ஜுபி: சிஞ்ஜிதை:
பதிஸ்துதி விதாயிபி: த்வதநு பாவ ஸித்தாந்திபி:
ஸயூத்ய கலஹாயிதம் ச்ருதிசதம் ஸமாபத்யதே

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு இனிமையானவனாக உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸஞ்சாரம் காரணமாக ஒலிக்கின்ற இனிமையான இரத்தினக்கற்கள் கொண்ட உனது பெருமை என்பது, அவனது திருவடிகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவையே என்று வேதங்கள் முழங்குகின்றன. ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பாராட்டித் துதிப்பவர்களுடன் இந்தச் சூழ்நிலையில், வேதங்கள் ஏனோ முரணாகப் பேசி, கலகம் செய்கின்றன.

விளக்கம் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் புகழ்ந்து ச்லோகம் இயற்றுவதாக ஒருவர் கூற, ஸ்வாமி தேசிகன் பாதுகைகளைப் புகழ்ந்து ச்லோகம் இயற்றுவதாகக் கூற - இப்படித்தான் ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்ரம் உண்டானது. இங்கு திருவடிகளைப் பற்றிப் புகழ்ந்து ச்லோகம் இயற்ற முயன்றவரால் சில நூறு ச்லோகம் கூட இயற்ற முடியவில்லை. ஆகவே வேதங்கள் கூட அவருக்குக் கைக்கொடுக்காமல், கலகம் செய்ததோ என்று வியக்கிறார்.

480. சஷிபதி மணிபாதரசேஷ நாதை: நூதம் ஸமாச்ரித த்ரானே
ரங்கேச்வரஸ்ய பவதீ ரசஷாபேசஷா ப்ரதீக்ஷண விளம்பம்

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! தனது அடியார்கள் தன்னிடம், "என்னைக் காக்கவேண்டும்", என்று விண்ணப்பம் செய்யவேண்டும் என்று ஸ்ரீரங்கநாதன் எதிர்பார்க்கிறான். இத்தகைய அவனது எண்ணத்தை உனது நாதங்களால் நீக்கி, அவன் காப்பாற்றும் காலதாமதத்தைக் குறைத்து விடுகிறாய்.

விளக்கம் - எம்பெருமான் கருணை உள்ளவன் என்றாலும், "என்னைக் காப்பாய்" என்று ஒருவன் கூறாதவரையில் அவன் ஏதும் செய்யமாட்டான் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதனைக் கண்ட பாதுகை, "இது என்ன விபரீதம்! அவர்கள் கேட்டாலும்

கேட்காவிட்டாலும் காப்பது நம் கடமை அல்லவோ?”, என்று திருவரங்கனைத் துரிதப்படுத்தி விடுகிறாள் என்கிறார்.

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகள் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்
நாத பத்ததி ஸம்பூர்ணம்

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்